

Список використаної літератури:

1. Бейдик О.О. Різновиди активних форм туризму і рекреаційних занять по сферах Землі / О.О. Бейдик, В.І. Новикова // Рекреаційні ресурси та послуги гостинності в регіонах України : матер. III Всеукр. Інтернет-конф. (17 травня 2018 р., м. Черкаси). – Черкаси : Ю.А. Чабаненко, 2018. – С. 81–90.
2. Дайвінг // Вікіпедія [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <https://ru.wikipedia.org/wiki/Дайвінг>.
3. Дайвінг-словарь [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://artex.com.ua/deili-daiwing-na-krasnom-more-dlya-sertificirovannyh-daiverov/daiwing-slovar:19-15190-3/>
4. Дайвінг // Вікіпедія [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <https://uk.wikipedia.org/wiki/Дайвінг>.
5. Новикова В.І. Види дайвінг-туризму та його розвиток в Україні / В.І. Новикова, В.В. Салтикова // Туризм і гостинність: стан, проблеми, перспективи : матер. IV Міжнар. наук.-практ. конф. (18–19 жовтня 2018 р., м. Черкаси). – Черкаси : Вид-ць О.М. Третяков, 2018. – С. 234–237.

Я. В. Снісаревська

Черкаський національний університет імені Богдана Хмельницького

СУЧАСНИЙ СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ АГРОГОТЕЛІВ В УКРАЇНІ

Зелений туризм є однією з високоприбуткових галузей світової економіки. Він посідає важливе місце серед факторів соціального і культурного розвитку, підтримання рівня й якості життя в країні [3].

Агротуризм - це діяльність сільського населення, що пов'язана із сільським середовищем, сільським будинком і заняттями, що ставлять в центр уваги природу і людину і не має шкідливого впливу на оточуюче природне та культурне середовище, на відміну від масового туризму, і у той же час, робить істотний внесок у регіональний розвиток.

Розрізняють дві базові форми агротуризму: винаймання помешкання з обслуговуванням безпосередньо в межах домогосподарства або розміщення на нічліг із самообслуговуванням на землях, що належать до домогосподарства, наприклад у кемпінгах та наметах. В агротуризм і домогосподарство (фермерське господарство) становить одночасно нічліжну базу та головний предмет інтересу для туриста [1].

Україна має надзвичайно великий туристично-рекреаційний потенціал. Майже 15% території – це зони для відпочинку, гірські та приморські ландшафти, придніпровські зелені зони, де чисті ріки, повітря, гори. Проте за даними Статистичного збірника Державної служби статистики України, станом на 2017 р. в структурі готельної бази України відсутні агроготелі (табл.1), тому слід звернути увагу на доцільність розвитку даного виду засобів розміщення[3].

Таблиця 1

Статистичні дані колективних засобів розміщення України за 2017р. [2]

	Кількість КЗР, од	Кількість осіб, що перебували в закладах, осіб	Середньооблікова кількість штатних працівників, осіб	Доходи від наданих послуг (без ПДВ, акцизів і аналогічних платежів), тис. грн
Колективні засоби розміщення, усього	4115	6661177	68338	12683950,0
у тому числі Готелі та аналогічні засоби розміщення, усього	2474	5135164	25760	8629300,6
з них готелі	1704	4395846	22836	8184373,7
мотелі	137	110699	439	49661,5
хостели	36	44498	109	16114,8
кемпінги	12	7814	32	3845,4
агроготелі	-	-	-	-
гуртожитки для приїжджих	84	192308	732	64048,2

Вагомим кроком до розвитку агроготельної бази України є функціонування обладнаних садиб в сільській місцевості. Найбільша кількість агроосель зосереджена у Карпатському регіоні України, зокрема 81,17% садиб від загальної кількості знаходяться в Івано-Франківській області, 4,24% садиб розташовані в Чернівецькій області, а 3,71% фізичних осіб - підприємців, які надають послуги сільського зеленого туризму зареєстровані у Львівській області (табл. 2) [2].

Таблиця 2

Статистичні дані розвитку садиб за областями в Україні за 2017р. [2]

	Кількість садиб, од	Кількість осіб, що перебували у закладах, осіб
Україна	377	82570
Вінницька	1	35
Волинська	2	3050
Дніпропетровська	1	265
Закарпатська	8	488
Івано-Франківська	306	55096
Кіровоградська	2	1669
Львівська	14	2797
Миколаївська	4	881
Одеська	3	1672
Полтавська	1	15
Тернопільська	6	4088
Хмельницька	6	3797
Черкаська	4	728
Чернівецька	16	6974
Чернігівська	3	1015

Для надання можливості оцінити сучасний стан агротуризму, окреслити перспективи його розвитку в Україні та попередити виникнення можливих проблем, було розроблено SWOT-аналіз стану цього виду діяльності (табл. 3).

Таблиця 3

SWOT-аналіз агротуризму в Україні

Фактори, що впливають на діяльність підприємства	Позитивні	Негативні
Внутрішні	(S) Сильні сторони: 1. Переважно чисте довкілля. 2. Багата флора та фауна, мальовничі краєвиди. 3. Велика кількість історико-культурних пам'яток. 4. Збережені національні традиції. 5. Гостинність населення. 6. Велика кількість приватних садиб. 7. Невелика ціна на проживання та харчування.	(W) Слабкі сторони: 1. Низька якість умов проживання. 2. Проблеми з водопостачанням. 3. Недостатня обізнаність населення в даному виді відпочинку. 4. Незнання господарями іноземних мов. 5. Непривабливий імідж України в очах іноземців у зв'язку з АТО. 6. Погано розвинена мережа електронного резервування. 7. Недостатньо розвинута інфраструктура.

Фактори, що впливають на діяльність підприємства	Позитивні	Негативні
Зовнішні	(О) Можливості: 1. Збільшення доходів та зайнятості сільського населення. 2. Покращення умов життя в українських селах. 3. Формування позитивного іміджу України у світі. 4. Покращення інфраструктури сіл. 5. Збереження історико-культурних пам'яток.	(Т) Перешкоди: 1. Відсутність категоризації знижує якість нічліжних умов. 2. Політичний імідж країни не сприяє притоку іноземних інвестицій. 3. Безробіття в країні підвищує рівень злочинності і тим самим відлякує туристів.

Отже проаналізувавши вищевикладене можна зробити висновок, що Україна має значний потенціал розвитку агротуристичного бізнесу, що дає можливість вирішити соціально-економічні проблеми українського села, втримати наявні трудові ресурси зменшити міграційні процеси, підвищити рівень життя сільського населення, що в свою чергу сприятиме підвищенню рівня добробуту, розвитку інфраструктури українського села та підвищенню його іміджу.

Для подальшого розвитку зеленого туризму в Україні необхідно створити єдину нормативно-правову базу, яка б контролювала дану сферу послуг, провести категоризацію баз відпочинку, побудувати агроготелі, розробити заходи, які б стимулювали відпочиваючих збільшити тривалість свого перебування в сільських садибах та агроготелях, створити інформаційні центри у великих містах, які б інформували населення про власників агроосель, кон'юнктуру цін та задовольняли всі інформаційні потреби туристів.

Список використаної літератури:

1. Волошенко С.С. Науковий вісник Ужгородського університету. - 2011. Серія Економіка. Спецвипуск 33. Частина 3.
2. Державна служба статистики України // Колективні засоби розміщування в Україні у 2017 році // Статистичний збірник.
3. Розвиток зеленого туризму – пріоритетне завдання для України. – 2017. Дідик Н.В. студентка факультету міжнародних економічних відносин Ужгородського національного університету; Варшава О.В. магістр економічного факультету Ужгородського національного університету.

Науковий керівник: старший викладач кафедри туризму та готельно-ресторанної справи Бутенко Л.Ю.

А. М. Трачук, В. І. Новикова

Черкаський національний університет імені Богдана Хмельницького

ГАСТРОНОМІЧНИЙ ТУРИЗМ: СУТНІСТЬ, ОСОБЛИВОСТІ ОРГАНІЗАЦІЇ ТА РЕСУРСНОЇ БАЗИ

Сучасні туристи стають все більш вимогливими до змістовного наповнення придбаних турів. Пляжний відпочинок, прогулянки історичними центрами міст перестають бути основним і єдиним заняттям туристів. Традиційні тури доповнюються новими видами занять, які вимагають залучення нових видів ресурсів. З часом ці рекреаційні заняття стають самостійними, а інколи й самодостатніми видами туризму.